

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 835-ҳадис

* قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: إِذَا وَجَّهْتُ إِلَى عَبْدٍ مِنْ عِبِيدِي مُصِيبَةً فِي بَدَنِهِ، أَوْ فِي وَدَيْهِ، أَوْ فِي مَالِهِ، فَاسْتَقْبَلَهَا بِصَبْرٍ جَمِيلٍ اسْتَحْيَيْتُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنْ أَنْصِبَ لَهُ مِيزَانًا أَوْ أَنْ تُشْرَ لَهُ دِيوَانًا.

(رواه مسلم)

Аллоҳ таоло: «Агар бандаларимдан бирига баданида ёки боласида ёки молида бирор мусибатни берсам-у, у чиройли сабр қилса, қиёмат куни тарозу ўрнатишга ёки амаллари ёзилган девонни очишга ҳаё қиламан», деб айтди.

Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

